

⁵Ha azonban egy házba beléptek, először ezt mondjátok: *Békesség ennek a háznak!* ⁶Ha ott a békesség fia lakozik, megnyugszik rajta a békességetek, ha pedig nem, rátok száll vissza. ⁷Maradjatok ugyanabban a házban, és azt egyétek, igyátok, amit adnak, mert méltó a munkás a maga bérére. Ne járjatok házról házra! ⁸Ha bementek egy városba, és befogadnak titeket, azt egyétek, amit elétek tesznek! ⁹Gyógyítsátok az ott lévő betegeket, és mondjátok nekik: *Elközelített hozzátok az Isten országa.*

Kedves Testvéreim!

Kezdjük mai istentiszteletünket egy kis ismétléssel. Az elmúlt napokban a karácsonynak egy különleges formáját éltük meg. A pandémia sok mindent átalakított, talán több ponton más volt ez az ünnep, mint a többi. Így volt ez az istentiszteleteinken is, amelyeket létszámkorláttal, maszkban, úrvacsora nélkül tartottunk. És, ahogyan arra már szenteste felhívtam a figyelmet az igehirdetés alapigéi is, amelyeket már jóval a járványidőszak előtt kiválasztottak erre az ünnepre szintén más megközelítésből beszéltek az ünnepről.

Szenteste a már felnőtt Jézus kiáltotta bele a világba, és a mi szívünkbe is, hogy a karácsonyi történetek, történések mögött lássuk meg a minket szerető Istent, aki halálosan szeret minket. Ugyanerről az isteni szeretetről szól karácsony napjának igehirdetése, amikor Jézus születésének különleges történetét olvastuk János evangéliumának elejéről, négy szóban: az ige testté lett. Akkor arról beszéltem, hogy Isten szeretete nem csak megjelent ebben a világban, hanem megfogható, megtapasztalható, meglátható a testté lett igében, Jézus Krisztusban, és a róla szóló leírt igében, a biblia szavában. Tegnap tovább mentünk és szintén a felnőtt Jézus szavára figyeltünk, aki azt mondta szeressétek egymást, ahogyan én szerettelek titeket, ti is úgy szeressétek egymást. Tehát azt a szeretetet, amelyet a karácsonykor ünneplünk mi magunk is megtapasztalva adjuk tovább.

A mai napon a „hogyan”-ról lesz szó. Milyen lehetőségeink vannak, hogy továbbadjuk az örömezenetet?

Ebben segít az a történet, amelynek egy részlete mai alapigénk, és amiben Jézus kiküldi 72 tanítványát. Ez talán egy kevésbé ismert történet, általában a 12 tanítványról olvasunk, de tudjuk azt, hogy Jézust ennél jóval többen követték, időszakosan akár több száz, vagy akár több ezer főre is duzzadt a tömeg. De volt 70-72 fő, akik viszonylag közel állhattak hozzá, és akiket megbíz azzal, hogy menjenek előre, készítsék elő a terepet a számára. De ez nem útburkolati felújítást jelentett, még csak nem is rendezvényszervezést. Mai alapigénkben kiderül, hogy mit is bíz rájuk Jézus: ⁵Ha azonban egy házba beléptek, először ezt mondjátok: *Békesség ennek a háznak!* ⁶Ha ott a békesség fia lakozik, megnyugszik rajta a békességetek, ha pedig nem, rátok száll vissza. ⁷Maradjatok ugyanabban a házban, és azt egyétek, igyátok, amit adnak, mert méltó a munkás a maga bérére. Ne járjatok házról házra! ⁸Ha bementek egy városba, és befogadnak titeket, azt egyétek, amit elétek tesznek! ⁹Gyógyítsátok az ott lévő betegeket, és mondjátok nekik: *Elközelített hozzátok az Isten országa.*

Mit kell tehát tenniük ezeknek a tanítványoknak? Jézus négy dolgot említ, az első a köszöntés, amikor belépnek egy házba, a második, hogy egyenek-igyanak, a harmadik: gyógyítsák a betegeket és a negyedik, hogy elmondják: *elközelített az Isten országa.*

Kedjük az elsővel: ⁵Ha azonban egy házba beléptek, először ezt mondjátok: *Békesség ennek a háznak!*

Ez első ránézésre egy jelentéktelennek tűnő mondat, mert mi sem természetesebb, mint az, hogy ha valahova bemegy az ember, akkor köszönti a ház lakóit. Márpedig a Békesség ennek a háznak kifejezés, azaz a Shalom alechem - a zsidóságban a mai napig a köszönés, köszöntés kifejezése. Miért hívja fel Jézus a figyelmet, erre a természetes, megszokott, rutinszerű dologra, a köszönésre. Hát éppen ezért, mert megszokott, mert rutinszerű. Pedig ez nem egyszerűen egy köszöntés volt eredetileg, hanem annál sokkal több.

A shalom szó béke, békesség jelentése mögött a következő fogalmak húzódnak meg: nyugalom, biztonság, jólét, egészség, elégedettség, teljes harmónia, siker, vigasztalás... tehát az élet minden területére kiterjedő jelentést hordoz. Tehát nem a jó napot, kezeit csókolom, szia, hello köszönös egyszerűen, hanem pl.: érdeklődés kifejezése a másik felé: *hogyan vagy? Jól érzed magad? Egészséges vagy? Rendben van minden a családban, a munkahelyeden...?* A különbség még annyi, hogy nem egyszerűen érdeklődés, hanem egyben áldáskívánás is, kívánom, hogy jól legyél, hogy egészséged legyen, hogy rendben legyél te és környezeted. De még tovább mehetünk: *imádkozom azért, hogy mindezekben részed legyen.*

Mindez egy szóban a Shalomban.

De a zsidó gondolkodás szerint ez a békesség kívánás, ez a shalom, nem egyszerűen emberek közötti jókívánás, hanem az istentől jövő békesség továbbadása. Pál a Filippi levélben írja: *Isten békessége, amelye minden értelmet meghalad, meg fogja őrizni szíveteket és gondolataitokat..*

Augustinus egyházatya a 300-as évek végén fogalmazta meg a következőt: „Nyugtalan a szívünk, míg meg nem nyugszik tebenned.” Ez az Istenben való megnyugvás az, amire az embernek, minden embernek, nekem és neked is szükségünk van, szükségünk lenne. De hogyan lesz a mienk?

Ézsaiás prófétánál olvassuk: *Mert egy gyermek születik nekünk, fiú adatik nekünk. Az uralom az ő vállán lesz, és így fogják nevezni: Csodálatos Tanácsos, Erős Isten, Örökkévaló Atya, Békesség Fejedelme! A próféta az eljövendő, születendő messiásról írja: békesség fejedelme. És emlékszünk mint hirdettek az angyalok a pásztoroknak:*

Dicsőség a magasságban Istennek, és a Földön békesség...

Jézus Krisztusban eljött a békesség, a shalom, ő a békesség fejedelme, aki azzal küldi tanítványait az emberekhez, sőt egyenesen az otthonokba, a házakba, hogy hirdessék, adják tovább a békesség örömhírét. Hogy a békesség, a shalom eljött ebbe a világba.

Talán így érthetővé válik az is, amit Jézus hozzátesz a tanítványok kiküldésénél: *!⁶Ha ott a békesség fia lakozik, megnyugszik rajta a békességetek, ha pedig nem, rátok száll vissza.*

Ha valaki nyitottan fogadja ezt – ahogyan arról tegnap hallhattunk – akkor része lesz a békességben, és akkor, de csakis akkor megnyílik az út arra, hogy kitáruljon számára a békesség útja, a tanítványoknak pedig innentől lesz feladata az, hogy leüljenek vele egy asztalhoz, hogy Isten igéjét hirdessék, a világ legtermészetesebb módján. Hogy megismertessék az emberekkel Jézust. Egyetek-igyatok, üljetek asztalhoz, és beszélgetsetek arról, hogy az a békesség, ami a tietek honnan van.

⁹Gyógyítsátok az ott lévő betegeket, és mondjátok nekik: Elközelített hozzátok az Isten országa.

Ahogy említettem már, a shalom annak kívánása, és azért való könyörgés, hogy az illető egészséges legyen. Ezt nyomatékosítja Jézus. Nem hókuszpókuszra kéri tanítványait, hanem arra, hogy hirdessék az örömhírt, és ez hozza el a gyógyulást lelki és testi értelemben egyaránt. Hatalmat ad tanítványainak, hogy szavaikon keresztül az Isten gyógyítson.

Ma, amikor a világ a vírus mindenféle következményeitől szenved, amikor nyugtalanság vesz körül bennünket, amikor mindenki feszült, amikor nem merünk közel menni egymáshoz, még a családtagjainkhoz is kellő óvatossággal közelítünk. Amikor lelkileg egyre roskatagabb lábakon állunk – nagyon nagy szükségünk lenne a shalomra.

És Isten ezt kínálja, az ő szeretete megmutatkozott, amikor elküldte fiát. De nem csak 2020 évvel ezelőtt jött el a békesség fejedelme, hanem ma is jön. Ma is közel van, és ma is küldi tanítványait. Az egyház, a gyülekezet, és benne a hívő keresztyén tanítvány, azaz a te feladatod, hogy ezt a békességet hirdesd. Hirdesd akkor, amikor bemész valakinek a házába, amikor leülsz vele egy asztalhoz. Nem nagy szavak kellene, nem rábeszélés, nem megtérítés. Jézus sem azt mondja tanítványainak, hogy győzzétek meg az embereket arról, hogy én vagyok a messiás, hanem azt, hogy egyetek és igyatok velük, azt amit elétek raknak, és közben beszélgetsetek. És ha neked már békességed van, ha te már megtapasztaltad azt a békességet, amelyet Jézus adott, akkor ez látszani, érződni fog rajtad, akkor a szavaid ezt a békességet, ezt a shalom-ot fogják továbbadni, és ezek a szavak gyógyító erejűvé válnak. Akkor valóban elközelít az Isten országa abba a házba.

Addig pedig, amíg a járvány miatt nem, vagy csak korlátozottan tudunk menni családtagjainkhoz, barátainkhoz, ismerőseinkhez használjuk ki a lehetőséget, hogy Jézus közelében lehetünk. Tanuljunk tőle, a béke fejedelemtől, akitől van a békesség, hiszen ahogy Pál írja: Isten ugyanis *Krisztusban megbékéltette a világot önmagával, úgyhogy nem tulajdonította nekik vétkeiket, és ránk bízta a békéltetés igéjét.*

Shalom alechem – Békesség neked! Ne felejts el továbbadni ezt a békességet, amikor újévi jókívánságaidat átadod, hogy ne csak boldog, hanem békés legyen az előttünk álló idő.